

השבועון הסוציאליסטי

רח' גליקסון 8 תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") מען המבקים: "עולמפרס" ת.ד. 136, טל. 26785 מוצ"ל: העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ ת"א

פקידה רינה ברלי

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: ישעיהו לביא

הכתב הראשי: עמנואל פרט

חברי המערכת:

דוב איתן, משה בראפריס, יחיאל כשן, יהודה נבאי, ניצה נבי, ילי גלילי, רותי ורדי, בוזי זכאי, אוסקר מאובר, עמוס קינן, סילבי קשת.

מ"מ ראש מערכת ירושלים: יוחנן אורן

מנהל מעבדה: דוד טהייני

עורך דפוס: משה אור

ראש המנהלה: שלמה הררי

Handwritten signature: יצחק חירף

לאבן, אינה חופשית לצור לעצמה את הדפוסים המתאימים לטבע שלה. היא נאלצת להתאים את עצמה לשכבת האבנים שקדמה לה. במקום שהיה שקע בשכבה הקודמת, נאלצת הלאבה לחדר לשקע זה. במקום שהיתה בליטה, נשארת הלאבה קעורה. המדע קרא לתהליך זה פסבדו-מלפוח, דפוס-כוונו.

למפעל החיים של דורנו קרה אירוע דבר בדיוק. הרהגוע הפליט את החומר הלוהט שהשיגה את פני הנוף — לא רק מנהיגים בולטים כמו רויאל, אלא את רבבות החיילים האלמונים שהולידו את המנהיגים מתוכם.

אולם דור זה לא היה חופשי לצור לעצמו דפוסים נפשיים ורעיוניים משלו. הוא היה מסוגל, כמו רויאל ביום מותו, לבצע מיבצע נוצר בבירה ערבית החוקה. אולם למעשה נתנו מן המיבצע רק האנגלים ונורו סעוד, עבדים. כי הוא לא הוודק עליי השקפת-עולם מרחבית חדשה, ש"כ" לה להיוולד רק בקרב דור שגדל בישראל. כי מעולם לא היררה אם אמנם צדקו אבותיו, כאשר לימדוהו כי כל ערבי הוא גוי, ור לרוחו, אויב מלידה.

ישנו עוד לקח בפרשת רויאל שכדאי לזכור. לעתים קרובות אתה שומע כיום, מפי צעירים, את השאלה המיואשת: "נכון, צדיקים לעשות משלהם. עלינו לטול את עיני המדינה ליידינו. אולם מנין נקח מנהיגים?"

תקופת מלחמת-השחרור, בשלביה השני, נימ, מצאה לה שורה ארוכה של מנהיגים בולטים — שוב מרויאל ויאיר ועד אלון ודיין. כיצד? הם לא נפלו מן השמיים. הם נולדו בתוך הפעולה, בתוך המבחן המעשי של המאבק. יכול אדם לצאת, שכבירו פנס, ולא ימצא את המנהיגים. אך אם לא יחפשים, יתכן שימצאם — אנשים שקטים, נחבאים אל הכלים, שהמעשה יפייץ אותם לפתע למרום.

וכשנבדלים אנו על מנהיגים, הנה המעשה שיה האחרונה על יגאל אלון, שהמעשה זה עתה מפי חבר ששק גינוסר. ככל חבר קיבוץ שיש לרשותו מכונת, רגיל אלון, בעל ג'36, שיפנס אליו חברים במשק בשאלות מתי הוא נוסע, אם אפשר לנסוע עמו, ולאן. אולם מאז הופיעה כתבת השער של העולם הזה (857), תחת הכותרת: "קו ואדיס, יגאל אלון" חזרה השפה הרומאית לחוף הכנרת, שמע בשעתו את מידרר הלוגיות של טיטוס. בבוא אלון כיום למשק, מצטופפים סביבו מבקשי-הטרפס, כשכפיהם השאלה: "קו ואדיס, יגאל?"

Handwritten signature: יצחק חירף

מכתבים

התוצרת הרגילה

קראתי את התקפתו הסתם ההדדית של הארץ על העולם הזה. ברור מאליו שבינכם דיניסטי ובי שבועון האנגלי לענייני משק וכלכלה) ישמור בה לינוני הקרוב לצד העולם הזה... אני ממשב ביותר את כתבותיכם האחרונות. אודותן מלגלג כל כך הארץ הצבע... אשר לכח עצמו. הרי אני חושבו, אחר רשימתו זאת, ללא יותר מאשר התוצרת הרגילה של העיתון הארץ.

ג. אלון, עורך בינוס דייגסט, חיפה קוראים אינם מוכנים לשתוק נוכח ההשמצה

של הארץ. אני מצרף העתק ממכתב שליחתי למערכת הארץ בו כתבתי (בין השאר) שאני מעריך בהחלט לקרוא רפורמות על נושאים בינוניים, הכתובות בצורה מעניינת מאשר שורה ארוכה של מאמרים משמממים ביותר על נושא כח מעניין בישראל באירופה, 1953, שכיודע לא עמדו על הנוכה גם מבחינת ההימנחות.

יחונתן בלומנטל, תל-אביב כנראה השפוצה הארץ ירדה מלאים. משים כך נצטרך להשתמש באותו גליון בו כתב על "מנת הכשרים השבועית" בעמוד סמוך באותו סוג כתיבה וצירוף בדיוק (שכה נינה אותם) בתארו את המתרחש בבית מרחץ על מורדיו השונים, בצירוף תמונות פורנוגרפיות.

הקורא חרף לא קרא את גליון הארץ בעיון אחרת היה נתנה מן הסתם מן הסיפור שהופיע באותו גליון אודות ה"נערה שהתפסטה ערומה בחדרו של ראשי עיר איטלקי.

אני מצאתי שהעולם הזה הוא העיתון של הנוער העברי ולאחר ששמעתי בהרבה חוגים (הבעות) שנאה עזה אל העתון ולא עורכיו ה"י לטתי לחקור בדבר... התחכחתי עם 73 (שבועים) וישלשתי (!) איש ואף אחד מביניהם לא הביא לי כל הוכחה (המצדיקה את עמדתם העוינת). הם היכוירו לי את ספקותי שהכעו לשרוף את ה"תלמוד מכיון שכתובים כמו רויאל, אלא את נצרות מכלי שקרא את התלמוד כלל.

ראובן אינהורן, חיפה

מטעמים על צידהת ליקחתי את האצבעות — כח ערב לי הסיפור על מלחמת העולם השלישית בהשתתפות פצצות מימו (העולם הזה 861). עליה אמר שרת שלנו שזה לא נזנע לגו. הוא בסת לא קורא קבוע של העולם הזה... אני אומר שהצדק הבא מוכרח להיות סיפור עובדתי על הצלחות המופסות. העולם הזה יהיה פצצת אם לא ינשו לקוראיו את המטעמים על צלחות המופסות.

זאב שנוקפצקו, תל-אביב לו העולם הזה היה צוללת, היה חוזר לעומק הבעיה.

מה זאת הגשמה

אשאל שאלה קטנה את תנועת הצופים: האם הנימכורי (העולם הזה 866), שהוא עניין של רשם בלבד, האם הוא מביע מהו? האם בזי בוחן מאות לירות על כלום הם הגשמה? האם נאמו של מרכז התנועה כדרינו הם לא פתם דברים בעלמא? "מבע, צופיות, אורחות" היו מלות המיסמה העיקריות של כל הצופים בארץ בתקופת הנימכורי. אולם הוכחה להבריהם אין. קל להקים אוהל נעים מאד לישון בחורשות הירקון, אולם נעים פחות לקחת את כל העניינים האלה ולשימם כמכשיר להגשמת חיים חלוציים.

קבי, התנועה המאוחדת, ירושלים

כדאי לבקר בכל החריפות את חברת הצופים על כל שבמיה וסניניהם (העולם הזה 866). אני כמעט. מתחיל להשוב, בכל אופן אחרי קריאת המאמר, אם כדאי להמשיך בשולחן מסוכן זה. אני מציע שאם התחלתם במצוה — נימרה, פרסמו הוראות ועצות כיצד להנמל מעשיו.

חבר השומר הצעיר, תל-אביב

הפיתוח המסוכן אינני יודע מה דעתם של ירדני הסינריות על מאמר העישון (העולם הזה 866). אני כמעט. מתחיל להשוב, בכל אופן אחרי קריאת המאמר, אם כדאי להמשיך בשולחן מסוכן זה. אני מציע שאם התחלתם במצוה — נימרה, פרסמו הוראות ועצות כיצד להנמל מעשיו.

משה קרפף, חיפה

העולם הזה אינו יכול אלא לחזור על תשובתו בתהאלמות של מארק טווין — "אין קל מלהיגמל מעישון. כבר עשיתי זאת פעמים אין ספור!" אחרי שקראתי את המאמר לא יכולתי להירגע. היה ברור לי: עלי להפסיק מיד!

דוד המאירי, נתניה לא לקרוא את העתון, אנו מקווים שמענו כבר על מסע ההשמצה של פרופסורים בעלי מקשרות נדנדו, עם מעשני הסינריות. הם

השבועון הסוציאליסטי לאינפורמציה

פרסים לקוראי העולם הזה

מאת שכימא איש אינו קורא את המדור הזה (ברוך השם!) החליטה המערכת לחלק בין קוראיה, במחיר מוזל, את הספר הנפוץ ביותר בספרות העברית החדשה.

ספר זה הוגדר עליי פרופסור ידוע כאוניברסיטה של וויטברג כ"ספר ש"יחיה לנצח!" עד כה שימש יסוד ל"15 סרטי הוליווד בעולמים, שזכו להצלחה יוצאת מגדר הרגיל ברחבי העולם. קראו על הבלגונית השוכבה עזת" הצירים מעמק הירדן שהעלתה לחדרה

לא יכריתו עשן מפיונו יוסף נצמן, חיפה טול סיגריה מבין שיניך ואל טסול מק' טרת מפי פרופסוריון!

נדהמת, אחרי קריאת המאמר, לראות (את אחד מחברי המערכת) מעשן סיגריה בפרהסייה. איוה שם תקראו למחזה מביש זה?

מרים בת-טובים, תל-אביב

דרך הטבק. אכזבה אני צבר כן צבר ויש לי הכבוד להשתייך ליהודים המשיחים. נהייתו למשיחי לפני שלוש שנה והתים בחברה היהודית לא היו מן הנעמים ביותר. אמרתי כי עם קום המדינה מדינת ישראל תבוא קצת הקלה. הרי במנילת העצמאות יראל נה הצהרה של חופש הרח והירות האמונה, אך חיש מר בתאכזבה...

שינרתי אגרות לעיתונות, אך הן הוטלו לכל האשפה. העיתונות נתנה מקום למתקופים אהנה, אך לא להנגנון ולשמירת זכויותינו היהודיות ביותר כבני אדם. על כן ברכתי שהחיינו בדאווה את המקום שנתתם לכירור השקפתנו ועמדתנו (העולם הזה 862).

משה עמנואל בן-מאיר, חיפה

הזוי, מה מליצה? אתם מסיים לבדוק את מירת הקריאה וההרכבות של קוראי העולם הזה בכלל ושל קוראי מדור הטי בפרט. הרי הצלחתם, בהעולם הזה 861 מצוי קטע "שומר מה מליצה?" (ובתקופה הזה 863 מצוי אותו קטע אם כי בשינוי נוסח קלים.

משה יעקובין, פתח-תקווה לא ינום ולא יישן שומר מדור הזוי.

קוד אשקלון

כבוד קורא ותקן של העולם הזה מאז באתי ארצה, לפני שנתיים, מאורונתי וכמוכסב אשקלון, אני מרשה לעצמי לשאול: מה הסיבה שלא מצאתם לנחוח לכתוב שום רפורמיה מאשקלון יצחק רפפורט, אשקלון העולם הזה באשקלון בקיץ שעבר (העולם הזה 825), יבקר בה, בקרוב, שנית.

איפה היתה הממשדה?

כבוד עולה חדש, יהודי וציוני ביטו אחת הייתי רוצה לשאול שאלה אשר לא מצאתי לה תשובה מספקת: בשבולו שעבר התקיים ברמת גן יום זכרון לבחורים יהודיים שעלו לנדרום תחת השלטון הבריטי. היות ואני בטוח שעלו לנדרום למען המולדת ולמען כל אחד ואחד מאתנו, לא השבתי שיום זכרון כזה התקיים מכלי שיהיה בו נוכח לפחות נציג אחד של ממשלת ישראל.

מ. ב. עכנ

האגף חסר היסודות

בניתי את התולדה (בה נר כיום הציר האיטלקי, העולם הזה 860) לפני עשרים שנה בשביל מר החינוך כהן, אולם עד הבלחה, שכן את האגף הנוכח ברוימכור ושעליו רצו לבנות את הדרך האמבטיה לא אני בניתי, הודרתי את הציר ראיסקי והודרתי לי כי לא אנש להקמת הדר האמבטיה עד שלא אבדוק את היסודות של האגף. ביקשתי את ההכנות של האגף, קניתי מאת מר כהן ולאחר שלא מצאו, הריתי למחלוקת שניהל את העבודות בחוילה לנלות את היסודות של האגף כדי לבדוק אם הוא בעל יסודות המסוגלים לשאת עליהם את המבנה הנוסף. בבדיקה נתגלה כי באגף אין יסודות המסוגלים לשאת עליהם את הדר האמבטיה המבוקש ואז יעצתי להקים את הדר האמבטיה מעל לאגף אחר של החוילה, אנף שאותו בניתי לפני עשרים שנה. עצתי זו גם נתי קבלה.

ד. רוטשטיין, רמת-גן

השתלבות במרחב

לפי מבצנו של היום מה היה עורך העולם הזה אומר אם מנהיגיו היו חולקים בדרכי אהב (העולם הזה 865)? יתאר לעצמו: בי יני היה מתען עם אחות פארוק המצדי נהיה מבלה את רוב זמנו בברירה הצרפתית. או משה שרת, למשל, היה מוצא את סמכויותיו כדי להעשיר באותה הצורה בה ירש אתאב את כרם הפלאח האומלל ששמו היה נכוח.

תורה לא עוד לא הנענו להשתלבות מרחבית כואת. הדרות למסורת תרבותית שמקורה גם ב" הינר לערכי היהדות ונם באווה חיים אירופאי עורנו מחויקים ממער.

שלמה בן-דוד, תל-אביב

באישון הלילה שני חיינים צעירים שעצ" זו בסכנת מוות! תהנה מן התיאור הקלאסי של המלך רודף-הנשים שה"ה אהב מבצע למשקפת באשה נשואה שהתרחצה באמבטיה! נשימתך תיעצר למקרא בריחתו הדרמטית של הגנרל הצעיר, שהתגנדר בתרונתו אר"ם! הוא היא שהביאתו למות כראני! כעמם הראשונה פרטים מאלפי" על פרשת הריגול המרתקת של 12 הב" חורים הנועזים, אשר קבעה את גורל הארץ לשנים הבאות! אל תחתיץ את ההזדמנות לרכוש הספר המרתק הזה, הנתיך, מיד! הזורז

עוד היום! החמשייר היה חבר-משק, חלוק, שראה במטבח עוף קצוץ. הוא בשל: "מה פתאום? מי נסס כנא היום? זה העוף — או חבר בקיבוץ?"